

Det er altsaa, forekommer det mig, et falsk Lighedsstandpunkt, man indtager, naar man troer af Hensyn til Ligheden at burde fravaabe Forslaget.

Krigsministeren: Jeg skal ikke komme tilbage til mit Forslag under Nr. 5. Efter de Udtalelser, der have fundet Sted fra den ærede Ordførers Side, tør jeg antage, at det hele Forhold foreligger Thinget med tilstrækkelig Klarhed. Da der er faldet saa mange Ytringer om Forslaget under Nr. 4, skal jeg dog tilsæde mig endnu et Par Bemærkninger derom. Det glæder mig, at det har fundet almindelig Anerkjendelse, at de Klæder, som Staten nu leverer Soldaterne, ansees for at være meget gode og meget prisbillige. Jeg selv er overbevist om, at dette er Tilfældet, og jeg troer derfor ogsaa, at, naar dette Forslag kommer til Udførelse, vil det være til Fordeel for de Værnepligtige, som benytte sig af det; jeg troer, at den Værnepligtige, som vil vedligeholde sine Klæder med Omhu, vil finde det at være en god Speculation. Naar det er blevet fremhævet, at Lighedsprincippet blev krænkert ved denne Foranstaltning, skal jeg ikke nærmere gaae ind derpaa. Denne hele Tanke har ikke været mig fremmed, men da man dog ikke kan tilvetebringe den absolute Lighed i denne Verden, saa troer jeg ikke, det kan nytte Noget at vilse ad Tvangens Vej tilvetebringe den størst mulige Lighed. Den hele Indretning med en Hær af Værnepligtige medfører saa megen Tvang for Individerne, at jeg ikke kan Andet end ønske, at man maa kunne faae Tvangen til at ligge saa lidet haardt paa de Paagjældende, som det kun er muligt. Hvad Staten kan gjøre i denne Henseende, for at Tvangen kommer til at ligge saa lidet haardt paa den Enkelte, som Omstændighederne tillade det, troer jeg, den bør gjøre. I dette Tilfælde kræver Hensynet til Hærens Kampdygtighed, at Hærens Medlemmer ere vel beklædte, at de have Klæder, som kunne udholde den Tjeneste og de Strabadser, som maatte blive forlangte af dem, og da dette Hensyn vil blive varetaget, idet Krigsbestyrelsen efter det foreliggende Forslag vil blive sat istand til at vaage over, at de Klæder, som den Værnepligtige selv anstaf-

fer, ere tjenestedygtige, at det er de Klæder, som ere vel stikede for den Anvendelse, der skal gjøres af dem, har jeg fra dette Standpunkt ikke nogen Betænkelighed ved det foreliggende Forslag. Naar man har udtalt den Frygt, at de Bemidlede vilde træde frem bedre klædte end deres mindre velhavende Kammerater, saa troer jeg, at denne Frygt vil vise sig at være ugrundet. Det vil meget let kunne hændes, at en Mand, som har kjøbt sin Mundering for 6 Maanedes siden, kommer til at staae ved Siden af en fattig Mand, der lige har faaet en aldeles ny Uniform leveret af Staten; det vil da være den Bemidlede, der kommer til at staae i den slidte og den Ubeidlede, der kommer til at staae i den nye Uniform. Jeg er overbevist om, at der, naar man vil forfølge dette i Enkelthederne, ikke vil fremkomme saadanne Misligheder, som man her har udtalt Frygt for, men jeg skal ikke gaae videre i denne Retning. Jeg troer, at Sagen har sin praktiske Betydning, ellers vilde jeg ikke være gaaet ind derpaa. Jeg troer, at denne Foranstaltning vil være til Fordeel for Individerne, og jeg troer, den vil være til væsentlig Fordeel for Staten, dersom den faaer den tilbørlige Udbredelse. Jeg skal navnlig henlede Opmærksomheden paa, at saafremt der af Statens Beholdning kan sælges et betydeligt Antal Munderingstykker til de Værnepligtige hvert Aar, vil den hele Beholdning kunne fornyes hurtigere, og derved være i langt bedre Tilstand, og kræve mindre Tilsyn og Omkostninger. Man vil altsaa vinde Renten af den Capital, som ligger i Klæderne, og faae Beholdningen hurtigere fornyet og lettere vedligeholdt. Jeg troer derfor, at Forslaget, som det nu foreligger, ikke kan medføre væsentlige Ulemper, men maastee væsentlige Fordele.

Formanden: Jeg skal bemærke, at der er begjært Afslutning af Forhandlingerne. Denne Begjæring er fremsat af følgende Medlemmer: P. Pederfen, Bønløkke, A. Christensen, P. Hansen, Jens Jensen, Rotwitt, Schroll, S. Jørgensen, N. Andersen, Holm, Bogelius, C. Jensen, Faaborg, Søren Jørgensen og Madsen. Der er to Medlemmer, der endnu have forlangt Ordet, nemlig Folkethingsmændene for